

Arbejde, som er anerkendt ikke at være farligt for Børnenes eller de unge Menneskers Helbred. Imod dette Forslag blev imidlertid anført, at den store Udbredelse inden for dette Omraade af smaa Familievirksomheder vilde gøre det yderst vanskeligt at kontrollere Gennemførelsen af et System af tvungne Lægeundersøgelser. Ændringsforslaget blev forkastet, saaledes at dette Konventionsudkast i Modsætning til Konventionsudkastet vedrørende Industrien giver Adgang til at undtage Familievirksomheder fra Konventionens Bestemmelser.

Med Hensyn til Artikel 7 er der kun Anledning til at omtale, at Bureauets Tekst i Punkt 2 havde foreslaaet, at nationale Love eller Bestemmelser skal fastslaa de Identifikations-Foranstaltninger, som skulde bringes i Anvendelse, »hvor der ikke eksisterer noget Arbejdsgiver-Arbejder Forhold«. For at tydeliggøre dette Udtryk vedtog Kommissionen, at man i Stedet for skulde benytte Udtrykket »som beskæftiges enten for egen Regning eller for deres Forældres Regning«.

Til Bureauets *Udkast til Henstilling vedrørende Lægeundersøgelse med Hensyn paa Børns og unge Menneskers Beskæftigelse* blev der kun stillet faa Ændringsforslag, og intet af disse var af den Karakter, at det giver særlig Grund til nærmere Omtale.

Under det paa Dagsordenens Pkt. 3 opførte Spørgsmaal om Beskyttelse af Børn og unge Mennesker indgik som det andet Emne *Spørgsmaalet om Begrænsning af Børns og unge Menneskers Natarbejde i ikke-industrielle Erhverv*. Det vil i denne Forbindelse være naturligt at minde om, at den internationale Arbejdsorganisation allerede i 1919 vedtog en Konvention om Begrænsning af Børns Natarbejde i Industrien.

Under den indledende Generaldebat om Spørgsmaalet hævdede den hollandske Arbejderrepræsentant, at de Bestemmelser, der var foreslaaet fra Bureauets Side i det Udkast til Konvention, som dannede Grundlag for Kommissionens Forhandlinger, var af en lavere Standard end de Bestemmelser, der indeholdtes i Konventionen af 1919 om Minimumsalder for Adgang til Beskæftigelse i Industrien og i Konventionen af 1919 om Begrænsning af Børns Natarbejde i Industrien. Dette forekom ham urimeligt i Betragtning af, at visse ikke-industrielle Beskæftigelser var mere krævende for unge Arbejdere, og at der derfor var Grund til at vedtage strengere Beskyttelsesbestemmelser. Heroverfor blev det af en Række Medlemmer gjort gældende, at det vilde vanskeliggøre Ratifikationen af Konventionen, om man strammede Bestemmelserne i det foreliggende Udkast. Fra Repræsentanten for Generaldirektøren blev der henvist til, at den i 1932 vedtagne Konvention om Minimumsalder for Adgang til Arbejde i ikke-industrielle Erhverv kun var ratificeret af faa Stater, og at den reviderede Minimumsalder-Konvention af 1937 overhovedet ikke var blevet ratificeret af nogen Stat. Dette viste, at man maatte gaa frem med Forsigtighed ved Affattelsen af internationale Bestemmelser om Børns og unge Menneskers Arbejde i ikke-industrielle Erhverv.

Den sydafrikanske Regerings Repræsentant udtrykte den Opfattelse, at det vilde være at foretrække at give de internationale Bestemmelser Form af en Henstilling, som uden at kræve Ratifikation fra de enkelte Staters Side kunde virke vejledende for Staterne ved Gennemførelsen af en Lovgivning paa dette Omraade.

Kommissionen vedtog imidlertid at søge gennemført en Konvention og tog Bureauets Udkast til en saadan som Grundlag for sine Forhandlinger.